

PITUFFIK NEWS

Nyt fra Thule Air Base

Onsdag d. 30 november 2005 nr. 10/2005

Året der gik...

New York, New York

side 4-5

First Night Festival

side 7-8

Kulørte lamper

side 8-9

Indhold
Nr. 10/2005

Det sker i Thule
Side 2

På den sikre side
Side 3

**New York City
Marathon 2005**
Side 4-5

**Skib, biler og
hårde hvidevarer**
Side 6

First Night Festival 2005
Side 6-7

**Bløde værdier og
kulørte lamper**
Side 8-9

**Vinterdepression
- Hvad er det?**
Side 10

Thule terror
Side 11

**Ændringer i det faglige
arbejde/Klub Nord
Redaktionens spalte**
Side 12

Hvad er klokken??
Side 13

Velkommen og farvel
Side 14

**Ny delikatesseassistent
i Dundas Deli**
Side 14

Festlige lejligheder
Side 15

Bagsiden

UDGIVER:
Greenland Contractors
DK - 3970 Pittuffik

Ansvarshavende:
Inge W. Bülck

Redaktør:
Louise Kümmel

Redaktionen:
Hanne S. Kristensen
Malene Lynge
Karina Pedersen

Tryk: Nofoprint A/S
Oplag: 825

Det sker i Thule

Af Inge W. Bülck

Solen har forladt Thule for en periode, vintermørket har sænket sig for en stund, og juletræet foran USAF HQ samt julestjernen på fjeldsiden er tændt – alt sammen er det varslende om, at jule- og nytårshøjtidene står for døren.

Jeg vil derfor benytte denne lejlighed til at ønske alle medarbejdere i GC i Thule, København, McGuire og Kangerlussuaq:

Rigtig glædelig jul og et godt og lykkebringende nytår.

Samtidig vil jeg sige en stor tak til alle medarbejdere i GC for den enorme indsats, der er ydet i 2005.

Denne tid af året er pr. tradition det tidspunkt, hvor der gøres status – og når vi i GC ser tilbage på året, der er gået, kan vi være stolte af de resultater, som vi har nået som et team. Vi kom ud af den gamle kontrakt med den højeste Award Fee procent i GC's historie, for så vidt angår Thule, og vi kørte den gamle kontrakt færdig samtidigt med, at vi gearede os til at fungere under de nye kontraktbetingelser fra 1. oktober 2005.

Vi har således det bedste udgangspunkt, når vi tager hul på 2006 – hvor vi skal arbejde yderligere for, at GC fremstår som en stærk virksomhed med fælles vision, strategi og mål uanset hvor i organisationen, vi er placeret.

Den overordnede vision er, at GC fremstår som *USAF's (Space Commands) Bedste Serviceleverandør* senest den 30. september 2007 målt via kontraktopfyldelse, Award Fee procent, arbejdsmiljø og økonomiske resultater. Strategier og delmål skal naturligvis være kendt af alle medarbejdere, og vi skal derfor i de næste par måneder arbejde yderligere med disse emner i organisationen.

Ombygningen af den gamle Dundas Dining Hall til Base Restaurant er ved at være slut, og resultatet bliver vældig godt. Den nye „Restaurant“ åbner den 18. december klokken 11 med *„et brag af en julefrokost“*, og der vil den dag være åbent uafbrudt helt frem til klokken 20. Så kom og vær med til at fejre, at vi har fået en endnu bedre kantine i Thule.

Derudover foregår der rigtig mange fritidsaktiviteter i december måned – udover stribevis af julehygge arrangementer. Services har endnu engang sat alle sejl til for at tilbyde fritidsaktiviteter for enhver smag, så kom og vær med - selvom det meste skal foregå indendørs, er der gode muligheder for at være sammen med venner og kolleger under fornøjelige forhold. Desuden har „Olsenbanden“ lovet igen at starte det populære bingo- og gætteprogram i december og fortsætte aktiviteterne nogle søndage i januar og februar – nærmere information følger.

Til slut håber jeg, at alle ved at udvise almindelig omtanke er med til at sikre, at vi kommer sikkert igennem julemånedens aktiviteter – husk, klimaet er ikke til at spøge med, og julepynten kan være brandfarlig.

Endnu engang tak for året der gik og rigtig god jul og glædeligt nytår til alle i GC.

Kære GC'ere

Her den 1. oktober startede vi så på den nye kontrakt med alle de udfordringer og omstillinger, denne nu indeholder. Der er meget at leve op til, når vi ser fremtiden i lyset af den seneste Award Fee bedømmelse på 99% - den højeste, der nogensinde er opnået i Thule. Det kan kun være et udtryk for en meget tilfreds kunde og vel udført arbejde af alle GC'ere. Vores forventninger til fremtiden må derfor være høje - lang horisont, pæn beskæftigelse, gode muligheder.

Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at overbringe dig en stor tak for din indsats i 2005 og samtidig ønske dig og din familie

en glædelig jul og et rigtig godt nytår

Jeg håber, at du vil fortsætte i Thule fremover, være med til at skabe kontinuitet og sammen med os andre GC'ere tage udfordringerne op. Året 2006 skulle gerne blive lige så godt eller endnu bedre end 2005.

Steen Groth Clausen

På den sikre side

Af Margit Anker Hansen, Sikkerhedschef

Siden sidste måned er der sket endnu et par forbedringer. Porten i VM er blevet sat op og fungerer glimrende. Men der er forsat mange porte på basen, som ikke lever op til gældende krav. Det vil vi arbejde videre på i den kommende tid.

I Fuel Lab. står et stinkskab monteret med et udskifteligt kul filter, der skulle opsnappe de organiske opløsningsmidler, inden luften igen blev blæst ud i lokalet. Filtret var ikke blevet udskiftet i mange år, så virkningen var yderst tvivlsom. Desuden er det forbudt at recirkulere forurenede luft.

Der måtte findes en løsning. Det gamle stinkskab blev fjernet, efter anvendelige stumper var afmonteret. Disse blev genbrugt i et af de andre stinkskabe, der er i laboratoriet. Det skulle vise sig, at bordpladen i de eksisterende stinkskabe er lavet af materialer, der kan modstå større eksplosioner.

Efter en vedholdende indsats og mange eder lykkedes det at få skåret et hul ud, så vasken kunne monteres.

I forlængelse af operation stinkskab blev der samtidig hevet fat i meget gamle work orders. En udsugningshov (nogen vil måske kalde dem en slags emhætter) blev sat op over vasken, hvor laboratorieglasser vaskes. En anden udsugning

blev hængt op over et bord, hvor der skal opstilles analyseapparater. Disse tre forbedringer har givet et klart løft af arbejdsmiljøstandarden i Fuels Lab.

Arbejdstilsynet gav i foråret et påbud om, at skiltemaleren skulle have et højdeindstilleligt bord at arbejde ved. Der er nu indkøbt og opsat tre hæve-sænke borde i Construction: to i skilteværkstedet og et på supervisoren kontor, så han også kan sidde og stå rigtig bag computeren.

Disse borde er måske ikke så avancerede, som dem vi ser på diverse kontorer. Men de er meget funktionelle og robuste og vist nok en del billigere. Der var brede smil i afdelingen, da bordene blev vist frem. De smil levede jeg højt på resten af dagen. Det varmer et gammelt hjerte, når sådan en enkel og billig løsning i det daglige kan skabe så store forbedringer, der oven i købet værdsættes.

Hangar 10, der er en kold bygning, har intet lys. Dette indebærer en meget stor risiko for ulykker, når der i bulder mørke bl.a. skal hentes materialer i bygningen.

Derfor har OSH besluttet, at man, her i den mørke tid, kun må hente og bringe emner i Hangar 10, hvis man starter en lys generator. Umiddelbart ser det dog ud til, at der er lys forude: permanent orienteringslys i bygningen.

Renoveret stinkskab

Hæve sænke bord i Construction

New York City Marathon 2005

Af Allan Bech Hansen

Ja, så er jeg kommet tilbage fra New York, det blev til noget af en tur og en stor oplevelse. Det er noget, jeg vil huske mange år frem.

Vi tog fra Thule Air Base den 12. oktober, og det startede ikke ligefrem med succes. Vi måtte efterlade kufferterne på Thule, da der var dårlig vej på vej til Søndrestrømfjord, og vi måtte have ekstra brændstof ombord. Mit træningstøj og løbeskoene til New York var i denne, og jeg måtte gå i 12 dage i uvished om, det nåede frem. Jeg måtte ud og købe nye sko, da jeg lige skulle løbe dem til for en sikkerheds skyld. Mit tøj til dagen lå klar ved Sportmaster i Horsens, reklametryk påsat.

Jeg gik så i skarp træning op til vor afrejse til New York. Jeg fik målt en rute op på 15 kilometer. Den gik i det naturskønne område ved Horsens.

Jeg tog til København dagen før vor rejse til New York og boede på Hotel Du Nord. Jeg skulle først mødes med Frank Nymark og hans nevø på afrejsedagen.

Tirsdag den 1. november tog jeg til lufthavnen kl. 12, hvor jeg skulle mødes med Frank og Jonas. Her ventede der os en overraskelse. Vi skulle henvende os ved KLM, da vores fly kl. 1625 ikke ankom, så vi ville miste vores forbindelse i Amsterdam videre til New York. Ak. Så fik vi vejret ind til næste fly, der afgik kl. 1845 til Amsterdam.

Dagen efter lettede vi kl. 0938. Turen varede 8 timer og passerede over England, Irland, sydspidsen af Grønland og nedover Canada til Newark lufthavn, hvor vi så landede kl. 1200. Det gik meget stærkt gennem emigration og tolden.

Søndag blev en lang men fantastisk dag. Op kl. 0430, spise 1 banan, børste tænder, barberet og så et bad. Dagen var startet perfekt, og det tegnede også til at blive godt vejr.

Kl. 0530 gik vi ned til mødestedet, hvor alle busserne holdt. Jeg kom med bussen ret hurtig, og ca. 40 minutter efter var jeg ved Fort Wadsworth, Staten Island - startstedet hvorfra vi skulle gå til Verrazano Narrows Bridge.

Det var meget tåget, men vejret klarede op til starten, og resten af turen foregik i høj solskin. Rundt i området var der boder med kaffe, te, "Poland Spring" vand, Gatorade, juice, bagels,

power bars og Danone yoghurt. Jeg gik til det orange felt, hvor jeg skulle være. Så gik vi i samlet flok til broen hvor starten gik kl. 1010. Det var et ordentligt kanonbrag efterfulgt af sangen "New York – New York" med Frank Sinatra. Jeg fik helt gåsehud.

Man skulle lige vænne sig til at løbe over broen. Når så mange folk løber på én gang, sætter de den i svingninger, og det føles så som om, broen kommer op mod fødderne. Det er lidt svær at løbe sådan.

Så ellers afsted derudaf, gennem Brooklyn og Queens. Opbakningen fra publikum var så fantastisk, det løb koldt ned af ryggen. Især børnene var helt fantastiske. Det er svært at forklare, hvad der går igennem ens hoved og krop, det skal opleves.

Af de 4 broer der skulle passeres, var Queensborough Bridge for mit vedkommende den værste. Det føltes bare som om den steg og steg, men det måtte da på et tidspunkt gå den anden vej. Det har måske været en lille mur, som jeg har mødt. Efter denne bro gik det bare ligeud, og lige så langt øjet kunne skue, var der mennesker – løbere fyldte hele gaden, og tilskuerne fyldte siderne. Det var fantastisk. Den sidste bro, "Madison Ave. Bridge", blev passeret, og så gik det mod Central Park. Jeg må godt nok indrømme, at jeg var nede og gå en ca. 4 gange, men den støtte, man får fra løbere og tilskuere, er så overvældende, at man kommer i gang igen.

Jeg kom i mål på 4 timer 49 minutter og 40 sekunder. Det blev min brutto tid. Jeg havde gennemført, men tiden var lidt skuffende for mig selv, men ok – der var mange mennesker, og man måtte mange gange suse ind og ud blandt løbere, og selvfølgelig var der vejens beskaftenhed.

Jeg fik min medalje, 1 flaske vand samt en pose med forskellig spiseligt. Jeg fik det lidt skidt, men det er nok vejret, der har været hårdt for mig. Jeg fandt senere ud af, at temperaturen havde været i starten af 70 grader Fahrenheit.

For at det ikke skal være løgn, gik jeg hjem til hotellet. Benene vidste godt, hvor jeg skulle hen. Inden jeg nåede hotellet, var jeg lige inde og købe 6 Miller Light. Så gik jeg op for at slænge mig, og fik lige en øl inden jeg suste i karbad i en halv time. Dejligt.

Frank og Jonas havde været ude på ruten, men havde ikke fået et glimt af mig. De fortalte mig, at opløbet for mændene havde været tæt. Paul Tergat fra Kenya vandt i tiden 2 timer 9 minutter, 30 sekunder foran Hendrick Ramaala fra Sydafrika. Det tætteste løb i New York Maratons historie. Damernes løb blev vundet af

Jelena Prokopcuka fra Latvia i tiden 2 timer 24 minutter og 41 sekunder.

Mandag stod jeg op som den første, da jeg skulle ned og have en avis; tiderne bliver vist i The New York Times. Jeg blev ifølge avisen nummer 21.490 ud af 34.000 indtil videre. De stoppede med at vise deltagerne efter 6 timer.

Vi gør os færdige og suser til Central Park, Tavern on the Green, hvor vi kan købe finisher trøjer og hatte. Det er en lang række, så jeg stiller mig i kø.

Da det er ved at være min tur til at komme ind og købe, kommer der 2 store limousiner. Vinderne fra løbet stiger ud, og der bliver stor ståhej.

Jeg står der bag snoren, og Paul Tergat går ned langs den for at hilse på folk. Han ender ved mig, giver mig hånden og siger: Congratulations. Jeg står som forstenet og kan ikke sige noget, men det går så stærkt, og samtidig er han omgivet af bodyguards.

Onsdag er det rejsedag og enden på en hel fantastisk ferie i New York. Mens de andre går i bad, får jeg pakket det meste af min kuffert. Vi skal være ude af værelset kl. 1200. Denne gang går turen til JFK. Vi skulle være der senest 3 timer før afgang, så der var en del ventetiden. Vi satte os ved udgang A2 til A7 og mens vi sad der, tog 3 personer opstilling foran os. Jeg undrede mig lidt, da den person med ryggen til mig lignede maraton vinderen Paul Tergat. Så da han vendte sig lidt rundt, tog jeg min The NY Times frem og kiggede på billedet. Jeg var nu sikker. Langt

om længe tog jeg mig mod til det. Jeg rejste mig op, og de var ved at gå. Jeg spurgte ham, om han var, hvem jeg mente, han var. Han smilede og sagde yes, og så fortalte jeg ham, at vi havde hilst på hinanden i mandags. Han havde lykønsket mig, men jeg var blevet så overrasket over hans gestus, at jeg fik ikke sagt i lige måde, men nu gjort. Han smilede, gav mig hånden, og spurgte mig, hvor jeg kom fra. „Denmark“ svarede jeg. Han smilede og sagde farvel, da de var klar til at gå ud. Ja, jeg må nok sige, at den ferie endte perfekt for mig.

Allerede lørdag er mine nettotider fra løbet kommet til mig på e-mail. Det har taget lidt over 5 minutter fra starten er gået, til jeg er blevet registreret ved startstedet. Nedenstående er mine uofficielle resultater:

Finish time: 4:49:40
Net time: 4:44:24
10K split: 1:08:34
Half-maraton split: 2:19:36
20-mile split: 3:36:16
Overall place: 21.497

37.597 deltog i løbet og næsten 37.000 gennemførte. Det er suverænt.

Det var et flot løb, og vejret i New York i hele perioden var flot med solskin og mellem 15 og 20 grader.

Jeg håber mine rejsebeskrivelser kan få nogle til at deltage i dette løb, som jeg vil betegne som bare så fedt og en oplevelse ud over alle grænser.

Jeg tror nok, jeg har været igennem hele følelsesregistret på denne tur. Jeg er til rådighed med oplysninger, råd og billeder fra min tur, hvis det skulle have interesse. Jeg bor i barak 116.

Hermed vil jeg slutte af med en tak til Greenland Contractors for sponsering af tøj og reklame, en tak til Inge W. Bülck og min super-intendent Torben Bruun, som sørgede for, at dette blev sat i værk. En tak til Dorte Munk Andersen for arbejdet og kommunikationen. En tak til Helle Ry-Hedegaard, PHQ. En tak til Louise Kümmel på Pituffik News. En tak til min svoger Bo Allan for at få New-videre til mine 2 rejse-Christensen for en dej-

En tak til Sofie Funder-Nielsen, mand i USA, Kim Pelle for hans om New York. En tak til min svoger Jensen, Sportmaster i Horsens, for line tøjet frem fra leverandøren og reklametryk. Til sidst en stor tak til sekammerater, Frank Nymark sen og Jonas Nymark Christensen, lig ferie i New York.

Skib, biler og hårde hvidevarer

Fra vor mand i McGuire

Af Kim Pelle

Sidst i oktober var jeg i Colorado Springs for at deltage i det årlige Pacer Goose After-Action møde. I lighed med tidligere år høstede GC og vores havnemandskab stor ros for arbejdet med de amerikanske skibe (fuel såvel som fragt). De problemer vi havde med at få et skib til dette års Pacer Goose, skulle nu være løst, idet MSC har indgået kontrakt med American Tern for de næste 5 sæsoner. Næste sommers skib er planlagt til at ankomme til Thule omkring den 21. juli. Omkring samme dato ankommer det amerikanske tankskib med JP8 og benzin.

Den manglende/forsvundne leverance hårde hvidevarer fra Whirlpool (30 køleskabe, 30 tørretumblere og 15 vaskemaskiner) er fortsat ikke dukket op. Vi har hørt rygter, at forsendelsen - eller i det mindste en del af den - er dukket op i Tyskland. Rygtet vil også vide, at forsendelsen skulle være på vej retur til Norfolk. Så snart forsendelsen ankommer til Norfolk, får vi den omdirigeret til McGuire, så varerne kan blive fløjet til Thule.

Her i denne mørke vintertid, skal I lige have en positiv historie om, hvor „hårdt“ vi har det her i USA. Under mit ophold i Colorado Springs i oktober havde jeg reserveret den mindste og billigste udlejningsbil, jeg kunne få fat i - en bil i Ford Escort klassen. Det eneste bilen skulle bruges til, var at komme sikkert til hotellet og retur til lufthavnen et par dage senere. Den rare dame ved udlejningsskranken syntes åbenbart, jeg fortjente bedre, og stor var min overraskelse, da jeg i bås J12 fandt en Ford - ikke Escort - Mustang Convertible! Lejligheden blev udnyttet til en lang køretur i bjergene omkring Colorado Springs – i strålende solskin og 15 graders varme.

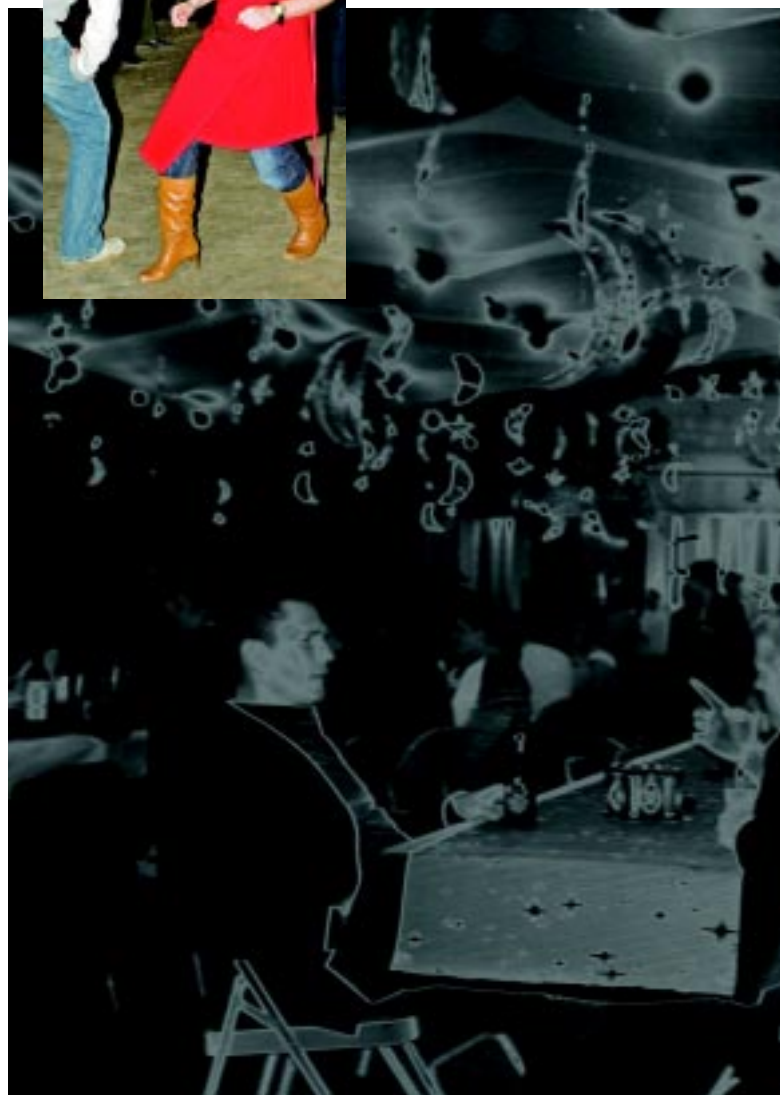
I ønskes alle en rigtig Glædelig Jul og et forrygende Nytår her fra McGuire kontoret. Vi håber på hvid jul i år, men med det vejr vi har set hidtil, er der lige så stor chance for sol og 20 graders varme som for sne og kulde.

De kom, de så, de sejrede. Dette års First Night Festival må siges at have været en bragende succes, med en buffet fyldt med lækre italienske retter, to talentfulde bands og et bredt udbud af stemningsfyldte festdeltagere. Allerede når man trådte ind af døren, blev man øjeblikkeligt i festhumør af den flotte "man of the moon" inspirerede pynt. Vi så måner, vi så stjerner, og det tidligere på aftenen end vi ellers havde forventet.

De mange borde blev hurtigt besat, og tallerknerne fyldt med alt fra melon og skinke over ravioli og pasta carbonara til pizza, oksesteg og flødekartofler.

Klokken 20 tog det amerikanske band "Shimmer" over efter DJ'en, og lagde blødt ud med nogle sagte men sving-

First Night Festival 2005

ende jazz-numre. Senere tog 50'eren rocken over og dansegulvet blev hurtigt fyldt med mere eller mindre kontrollerede arme og ben.

Et par timer efter gik det danske band "Skyband" på scenen og tog publikum med storm med en velbalanceret blanding gamle danske kendinger, lidt gedigen rock og et læs "syng-alle-sammen-med" sange.

Lidt om Skyband

Det danske band Skyband har været sammen siden 1989 hvor Palle Carlsen, der spiller guitar og keyboard, startede det hele. De i alt 5 medlemmer af bandet har ikke alle været med lige lang tid, men er kommet til løbende. Den næste der kom til var Steen Gramstrup, der startede som trommeslager i bandet i 1993. Dernæst kom Henrik Fritz, bas,

Foto: Kim Bech Jørgensen

til i 2000, Carsten Falkenlind på guitar i 2003 og sidst men ikke mindst, Anders Kristofferen på keyboard i 2005. Som de selv skriver på deres hjemmeside, så ligger Skyband stor vægt på vokalerne, da alle i bandet synger, og det giver stor variation i den musik de spiller.

Kun to fra bandet havde før afrejse stiftet bekendtskab med Thule fænomenet, (Steen der mange gange har været på TAB i perioden 1984-1988 med bandet Scoop, og Palle der har spillet med Skyband i Sdr. Strømfjord i 1992) så det var med åbent sind, at bandet landede på TAB onsdag den 26. oktober.

Det alle bandmedlemmerne var enige om var, at de havde fået en meget venlig modtagelse. De følte, at alle vidste, hvem de var og lige

skulle hen og hilse på. Derudover havde der været arrangeret ture til bl.a. Sydbjerget, BMEWS og Det-3. Da jeg spurgte bandet, hvilke ord de kom til at tænke på, når jeg sagde Thule, kom følgende frem: månelandskab, frisk luft, lille samfund, meget rå, lejrlev og lige på kanten af afgrunden. Som de selv formulerede det, havde de fornemmelsen af, at hvis man sejlede ud forbi et bjerg, ville man ryge lige ud over afgrunden.

Kanten af afgrunden glemt, så syntes de, Thule var et rigtig hyggeligt sted, fyldt med venlige sjæle, og det kan vi vel ikke være uenige i.

Pituffik News vil gerne benytte lejligheden til at takke Skyband for en forrygende aften i Hangar 7, og ønske dem alt held i fremtiden.

Læs mere om Skyband og skriv eventuelt en lille hilsen på deres hjemmeside: www.skyband.dk.

Tekst: Louise Kümmel
Fotos: Brian Søgaard

Bløde værdier og kulørte lamper

Den populære First Night Festival, hvor tiden er til at samles og hygge, og hvor vi fejrer mørkets komme, løb endnu engang af stabelen i Hangar 7 – i stjernernes og månernes tegn.

Af Malene Lyngø

Tværfagligt samarbejde

Fire til fem måneder før festivalen afholdes, starter de indledende forberedelser. Månedligt holdes der møder, hvor bl.a. de obligatoriske aftaler sættes i stand. Det vitale samarbejde omkring festivalen må siges at være tværfagligt, og involverer også Club manageren fra TOW-club og Services Directoren. Det hele skal gå op i en højere enhed, hvor Airport Superintendent, Roosevelt Mitchell, skal godkende brugen af Hangar 7, Food Services leverer maden, CE Service leverer strømmen, Non Sensitive Communications leverer lys og lyd og Recreation Services står for tema og pynt. Derudover sørger Enterprise for de øvrige og nødvendige faciliteter, såsom toiletter. Der er to tovholdere på hele projektet, og det er de to Supervisorer fra Base Lodging & Recreation Services, Gitte Stenz, og Non Sensitive Communications, Claus Jensen, som også holder hinanden i tovene i fritiden, men det er en helt anden historie...

Lys i kulisserne

Recreation Services, eller med andre ord, Gitte, står for de bløde værdier. Alt hvad der har med pynt og farver, input til tema – også til maden – og valg af musik at gøre.

- Bands er ikke altid lige nemme at få fat i, og derfor er vi nødt til at være ude minimum seks måneder i forvejen. Mens vi er i gang med at klargøre årets festival, begynder vi derfor så småt at lægge hovederne i blød for at finde næste års band og tema, forklarer Gitte og fortsætter:

- Der skal være noget tid til løbe på. Hvis man står der, få uger før festivalen, og bandet aflyser på grund af sygdom eller noget andet, så er man virkelig på den. Så noget af det første vi gør er, at finde den musik vi gerne vil have, understreger Gitte.

Udover musikken er udsmykningen af hangaren også en stor del af festivalen.

- I år valgte vi stjerner og måner som tema. Her skal vi også være ude i god tid, så vi kan få købt de ting, vi skal bruge. Det er ikke altid, vi kan få præcis det, vi gerne vil have, og så må vi være lidt kreative, forklarer Gitte.

- I år var der så også behov for de kreative evner, så fem af vores medarbejdere måtte i gang med saks og lim, og til sidst var de altså også ved at være godt trætte af at klippe og klistre, griner Gitte.

Det blev til en smuk nattehimmel af kulørte måner og stjerner, så arbejdet med saks og lim kan ikke siges at have været forgæves.

En travl uge

Stjerner og måner kan dog ikke gøre det alene. Hele arrangementet skal have et "skelet".

Det rette lysshow, og ikke mindst den rigtige lyd, er også vitale dele af hele arrangementet. Claus stiller flere af sine egne teknikere til rådighed til styringen af lyd og lys.

- De reelle forberedelser for mig starter 3-4 uger inden, hvor der koordineres brug af hangar, og der holdes et møde med involverede shopper herunder Enterprise, P&G, NSC Maintenance, CE Service, Ramp Service, Fire, Vehicle Operations, Power & Heat og Services' chaufførgruppe, forklarer Claus og fortsætter.

- Typisk starter det hele om mandagen inden festivalen, såfremt det ellers passer ind med brug af hangar og lignende, men jeg skal her prøve at lave et realistisk tid-skema for hele ugen:

- **Mandag-Torsdag:** Ramp Service rengører hangaren, så vi får den tidligt mandag morgen. P&G samt Services transporterer kasser med lys, net, presseninger, el-materialer, affaldscontainere, scene m.m. til hangaren. Herefter påbegynder opsætning af scene, net, presseninger, el og lys. Dette klares typisk af 5-6 mand. Custodial rengører toiletter tidligt på ugen.

- **Fredag:** Nu begynder det at tage form. Ramp Service vasker gulvet, og herefter opsættes lyd- og lysanlæg, diverse varmeskabe m.m. transporteres til hangaren, og TOW Club opsætter deres bar. Om eftermiddagen pyntes der op af Services med hjælp fra frivillige USAF folk. Dining Hall opsætter borde, pavilloner, varmeskabe m.m. Jeg slutter typisk fredagen med at mødes med det band, som skal spille, for at aftale detaljer. Typisk spiller bandet i TOW Club fredag, så derfor skal der koordineres på hvilket udstyr, som skal bruges i Hangaren, samt hvornår de skal møde i hangaren til lydprøve lørdag.

- **Lørdag:** Der startes tidligt med at hente anlæg i TOW Club. Forhåbentlig har bandet husket at pakke udstyr, så det er lige til at tage (det er ikke glippet endnu). Så meget som muligt opsættes på scenen og tilsluttes. Da intet band til dato har været villige til at møde op tidligere end kl. 11 lørdag formiddag, bruges ventetiden på at rydde de sidste ting op, og ellers klare de småting, som måtte mangle. Bandet møder så op og gør klar til lydprøve. Det går der let 2-3 timer med.

Lørdag eftermiddag opstiller og starter Power & Heat de 4 heatere, som holder hangaren varm om aftenen. Det aftales

En arbejdsplads i GC

med Service Call, at de slukker for varmeanlægget i hangaren sidst på eftermiddagen, og derefter tilser heaterne ca. en gang i timen, til festen er forbi. Custodial rengører toiletterne i løbet af eftermiddagen, og Dining Hall personalet begynder klargøringen.

Fire går brandvagt hele aftenen, da brandalarmen i hangaren er taget ud af drift.

Buskørslen starter sidst på eftermiddagen, så alle kan komme til fest, og derefter skulle det gerne køre planmæssigt.

Og til allersidst:

- Jeg har nu været med til at koordinere festival i 4 år, og der er ingen tvivl om, at jeg synes, det bliver nemmere for hver gang. Dels har vi nu fundet et set-up, som fungerer, dels er vi så heldige at have en flok håndværkere, som har prøvet det en del gange, og dermed er blevet rutinerede i det. Det hjælper rigtig meget! understreger Claus og slutter:

- Der er altid et eller andet, som ikke går helt som forventet i løbet af ugen, men det tager vi, som det kommer. Det er ihvertfald aldrig noget problem at få hjælp til at klare den slags situationer. Søndag mødes vi kl. 13 i hangaren og får ryddet bordene for affald, nedtaget pynt og fjernet borde og stole. Mandag morgen starter håndværkerne med at pakke sammen, og typisk er vi færdige onsdag. Så kan planlægningen til næste festival starte.

Institutionen i institutionen

Claus og Gittes glæde for håndværkerstyrken under First Night falder især på én person.

- Vi er stort set altid de samme mennesker, der arbejder på projektet, og en særlig person, der er værd at fremhæve, er Jens Thomsen fra CE Service, fastslår Gitte.

Jens Thomsen har været ansat på basen i mange år og må siges at være en institution i institutionen. De sidste tre år har han været med til at klargøre Hangaren til fest, og sin fritid bruger han blandt andet på at varetage Thule Heritage Hall,

Thules Museum. Når han ikke hygger omkring de besøgende på museet og fortæller spændende historier fra en svunden tid fra Thule, arbejder han flittigt. I forbindelse med basens festivaler er han også en fast del af teamet både før, under og efter.

- Vi (CE Service red.) leverer jo al strømmen til festivalen, og jeg har derfor lavet nogle specielle kabler til formålet, forklarer Jens og fortsætter.

- Jeg plejer også at sørge for at sætte presenninger og alt det andet pynt op. I år gik det noget nemmere, fordi Tops In Blue

allerede havde været her, og vi i den forbindelse satte presenningerne op i god tid, siger Jens.

- Jeg har været ude for kun at have tre dage til at gøre det hele

klar, og det er altså lidt svært, smiler Jens og fortsætter.

- Det betyder også meget at have en god makker, for der skal jo laves noget, og man kan ikke klare det hele selv, understreger han.

I år gik Jens makker med Inuuteq. På billedet af de to herrer kan man måske få en snert af, hvor stort et arbejde det er, at klargøre Hangar 7 til fest.

Der er ingen tvivl om, at Jens har svært ved at rose sig selv, og synes måske ikke rigtig, at hans indsats er noget særligt, da der bliver spurgt ind til hans særlige interesse for det. - Tjaa.. Joo.. Jeg har jo været med i tre år.. Det er da meget sjovt.. Jeg får jo penge for det.. Hihi.. Nej, der er jo meget at lave, og det kan jeg godt lide, men det er da sjovest bagefter, altså at være med til festen..., griner Jens over hele smøren.

Jens får vi ikke meget ud af, men Gitte kan da tilføje lidt:

- Jens Thomsen er guld værd i Festival sammenhæng. For det første har han en utrolig god og bred praktisk erfaring, men derudover kan man jo tydelig se på ham, at han elsker det han laver, og det er absolut en fornøjelse at arbejde sammen med ham! slutter Gitte.

Alle og én kan vi nu fortsætte ud i mørket og kun glæde os til næste års First Light, og se hvad festkomitéen har fundet på til den tid.

VINTERDEPRESSION - Hvad er det?

Fra hospitalet

Af Søren Bille
- også kaldet Doc3'eren

Mange mennesker synes, at de om vinteren har mindre energi, føler sig lidt mismodige, triste og har et øget søvnbehov.

Vinterdepression opstår, når dagene bliver kortere og det antal timer, der er dagslys aftager – deraf navnet. Jo længere man kommer fra ækvator, enten mod nord eller mod syd, jo hyppigere er tilstanden.

Sygdommen er stort set ukendt i de tropiske og subtropiske lande, men flere undersøgelser angiver at op mod 10 % af befolkningen i de arktiske områder, hvor Thule Air Base ligger, lider af sygdommen i mere eller mindre grad. Hyppigheden i Danmark skønnes at være næsten 5 %, hvilket vil sige, at antallet af personer i Danmark, der har "vinterdepression", er knap 30.000, hvoraf ca. ¾ er kvinder.

På engelsk kaldes sygdommen SAD (Seasonal Affective Disorder). Symptomerne minder på mange måder om de symptomer, patienter med en "egentlig depression" lider af, men der er dog også visse forskelle.

Vinterdepression er karakteriseret ved, at tilstanden starter om efteråret og fortsætter til foråret, når sollyset vender tilbage. De pågældende mennesker bliver først og fremmest energiløse og lidt triste. De får øget appetit, gerne til søde sager, og større søvnbehov. Dette er i modsætning til de personer, som lider af "klassisk depression" – disse spiser og sover mindre end sædvanligt.

Der er en glidende overgang i symptomkomplekset for personer med "klassisk depression" og vinterdepression. Vinterdepressionen er sædvanligvis karakteriseret ved, at symptomerne er mindre udtalte og på mange måder minder om de normale stemningsudsving, som man kan opleve i forbindelse med psykiske/fysiske belastninger, som alle mennesker oplever, som f. eks. ved stort arbejdspress, sygdom, ændret arbejdssituation mv.

Hvad er så årsagen til en vinterdepression?

Rent medicinsk formoder man, at vinterdepressioner hænger sammen med hormonet melatonin, der produceres i en lille kirtel i bunden af hjernen, kaldet koglekirtlen (på latin corpus pineale). Udskillelsen af dette hormon falder, når kroppen ikke udsættes for lyspåvirkning. Dette hormon er blandt andet ansvarligt for koncentrationen af to vigtige signalstoffer i hjernen, serotonin og noradrenalin, som findes i nedsat mængde i hjernen hos personer med depression.

Der findes forskellige medikamenter, bl.a. de såkaldte antidepressiva, som kan øge mængden af disse stoffer i hjernen, og som anvendes i behandlingen af depressioner. Medicinsk behandling af vinterdepressioner er

kun indiceret i de allersværeste tilfælde. Mange behøver ingen behandling.

Langt de fleste med lettere symptomer kan komme igennem "mørketids-depressionen" ved blot at være sig tilstanden og årsagen bevidst, og at det ikke nødvendigvis er en alvorlig sygdom/tilstand. En vigtig ting i denne forbindelse er, at bevare sine sociale relationer og tilrettelægge såvel sin arbejdssituation som fritidsaktiviteter på en sådan måde, at ens normale døgnrytme bevares.

Man skal ligesom om sommeren, hvor solen er på himlen hele døgnet, tilstræbe at man ikke "lader ens døgnrytme skride". "Gå hverken for tidligt eller for sent i seng!".

Lysterapi har vundet stor udbredelse indenfor behandlingen af vinterdepressioner. I mange tilfælde kan behandlingen helbrede eller i hvert fald mindske symptomerne. Terapien anvendes også i behandlingen af andre former for depressioner.

Behandlingen består i, at man sidder foran et lys-apparat med specielt konstruerede elektriske lamper, og modtager lys fra en halv til et par timer om dagen. Behandlingstiden er

afhængig af, hvor stor lysstyrken (dvs. hvor mange Lux), der er i lampens pære.

Det skal understreges at ikke alle kan hjælpes med lysterapi, men mange kan.

For god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at jeg ikke personlig har nogen erfaring med lysterapi i behandlingen af vinterdepressioner, og at ovennævnte beskrivelse af sygdommen, dens mulige årsager og behandlingsmuligheder udelukkende er baseret på et selvstudie ved gennemlæsning af en del af den faglitteratur, jeg har kunnet finde om emnet.

Selv startede jeg først med at arbejde på Thule Air Base, den 23. januar 2005, så jeg har heller ikke selv prøvet at være her i en lang 3-måneders periode, hvor solen ikke kommer op over horisonten. Ej heller har jeg tidligere oplevet hverken midnatsmørke eller midnatssol.

Jeg håber dog trods alt, at denne lille oversigt og gennemgang af tilstanden/sygdommen "Vinterdepression", kan være til hjælp for nogle - måske ikke mindst til de "newcomers", som endnu ikke har oplevet, at solen ikke er her hver dag.

Thule Terror

Af Louise Kümmel

Det er koldt, det er mørkt, det er tophemmeligt. Jeg står foran USAF Headquarters (#461) og får at vide, at nu går det hele i gang. Jeg har en pistol (en lyserød attrap) i lommen, lighter og tændvæske i tasken, og i hånden har jeg en æske med Sarin pulver - en yderst dødelig nervegas (eller i dette tilfælde bare babypudder). Jeg er lettere mentalt forstyrret og har set mig gal på amerikanerne, nu skal de få lov til at betale.

Mens jeg med faste skridt og rystende hånd (der skal også være lidt Sarin pulver i gangen) bevæger mig ned mod Base Commander Buck's kontor, undrer jeg mig over, hvorfor det er mig, der er blevet udpeget til denne øvelse. Jeg håber selvfølgelig, at det er i kraft af mit embede som redaktør af Pituffik News, men har bange anelser om, at andre ting ligger til grund.

Første dør, anden dør og der er kontoret...drej til venstre, så til højre, låse døren, stille æsken med Sarin på Bucks bord og så placere mig til højre mellem ham og den ekstra dør, der findes på kontoret. Sådan. Så langt, så godt.

Jeg har fået udleveret cue cards, der fortæller mig, hvad jeg skal sige.

EXERCISE – EXERCISE – EXERCISE

INJECT (0800):

Col Buck, I am a disgruntled employee from GC and I am very upset with the way the US military treats GC employees. I am tired and very upset.

I have a gun and a box filled with a SARIN powder mix. If you do not meet my list of demands, there will be repercussions.

I will allow you to make any necessary phone calls you need to make.

EXERCISE – EXERCISE – EXERCISE

Men jeg har samtidig fået at vide, at jeg godt må improvisere, og da jeg finder teksten lidt tam, er det lige, hvad jeg gør. Lidt svovl og edder, og så er det lidt mere overbevisende. Nu er hele maskineriet i gang. Bygningen bliver evakueret, SP'erne har omringet #461, og Base Commander Buck vil vide, hvad mine krav er.

1. Alt amerikansk militær personale skal følge undervisning i, hvordan man behandler folk fra andre lande, og som har andre kulturer og skikke.
2. Alt amerikansk militær personale, som behandler GC ansatte dårligt, skal straffes og bortvises fra Grønland. Dette vil jeg have på skrift!
3. Jeg vil ikke miste mit job!
4. Og så misede jeg morgenmad. Jeg vil gerne have noget kaffe og lidt at spise.

Col. Buck videregiver mine hverken store eller urimelige krav, og vi sætter os til at vente på kaffen. Men ak, kaffen ser vi ikke noget til. Det er af uvisse grunde meget svært at få fat i en kop kaffe onsdag morgen kl. 8, og da jeg bliver sur og indskærper kravet til, at det skal være stærk dansk kaffe, går det først galt.

(Det skal her berettes, at jeg, i de over to timer øvelsen tog, ikke så skyggen af kaffe. Vi kunne over radioen høre, hvordan jagten gik til Iglo Inn og derefter til #274, for til sidst at ende på trapperne til USAF Headquarters ud over jakken på et stakkels medlem af Security Forces, der havde fejlbedømt, hvor glatte trapperne i virkeligheden var.)

Til gengæld får jeg hurtigt lovning på opfyldelse af mine andre krav efter lidt mere viften med min lyserøde pistol, og efter at lighter og tændvæske demonstrativt er blevet placeret på bordet ved siden af Sarin pulveret. Jeg er gravalvorlig, der skal ske nogle ændringer, nu!

Jeg har jo som sagt fået at vide, at jeg meget gerne må improvisere, så efter at Security Forces over PA anlægget har meldt, at det nu er obligatorisk for alle militært ansatte at følge undervisning i dansk og grønlandsk kulturanerkendelse, ryster jeg endnu et krav ud af ærmet: vi skal ikke kun fejre amerikanske helligdage på basen men også danske.

Col. Buck kan ikke se noget problem i dette og i samråd med Anders Borggaard Jensen, bliver det hurtigt implementeret.

Jeg får ligeledes at vide, at de er i gang med at udfærdige et skrift, der fastslår indførsel af mit krav nummer to, og at Anders B. Jensen (denne dag POC for Inge W. Bülck) har skrevet under på, at jeg ikke vil blive fyret fra mit job. Faktisk mener han, at jeg jo gør en ekstra indsats for at fremme venskabet mellem GC og USAF. Da ingen af os er professionelle skuespillere og kan holde masken, bliver vi grinende enige om, at min indsats er så stor, at jeg faktisk burde indstilles til Ekstraordinær Award Fee...

Nu begynder det at blive barsk. Amerikanerne mener, at de har opfyldt alle mine krav, og at jeg nu burde overgive mig. Men jeg mangler jo stadig min kaffe! Jeg bliver flere gange oplyst om, at min kaffe ER klar, jeg kan bare komme ud og hente den... Nu har jeg jo ikke fået besked på at spille dum terrorist, så jeg nægter pure, og anklager dem for at tro, jeg er idiot. Jeg kræver så, at en ubevæbnet SP'er skal levere kaffen. Efter nogen tid indvilger de i dette.

Se, det var nu meningen, at jeg, efter at have fået min kaffe, skulle begynde at blive deprimeret og fortryde, hvad jeg havde gjort, overgive mig og så blive arresteret. Men sådan skulle det ikke gå.

Der bliver banket på døren og råbt: "Breakfast". Jeg genner Col. Buck hen mod døren, mens jeg selv stiller mig med ryggen mod væggen ved siden af, så det større antal SP'ere jeg ved venter på den anden side, ikke kan se mig. Buck åbner døren, og en SP'er råber, at han skal rykke tilbage.

Det kommer nok ikke som nogen overraskelse, at jeg indenfor meget kort tid blev skudt, men det er nævneværdigt, at jeg fik Base Commander med i købet og snildt kunne have skudt nogle SP'ere efterfølgende, før de fik ramt på mig.

Døden til trods var det alt i alt en sjov oplevelse, men jeg kan dog ikke lade være med at undre mig over, hvor svært det kan være at fremskaffe en enkelt kop kaffe på Thule.

Ændringer i det faglige arbejde/Klub Nord

Fra Fællestillidsmanden

Af Thomas Eisenhardt

Det er med stor glæde, at det langt om længe er lykkedes at få ændret strukturen i det faglige arbejde i GC. Dette er resultatet af et stykke arbejde, der startede for over et år siden – i efteråret/vinteren 2004.

Efter overenskomstfornyelsen i marts 2004, var der mange medarbejdere, der udtrykte ønske om at få mere direkte indflydelse på hvilke ting, der skal tages med til overenskomstforhandlingerne. På denne baggrund begyndte tillidsrepræsentanterne at undersøge hvordan, dette skulle gøres. Vi spurgte vores faglige bagland til råds, og deres tilbagemeldinger, sammenholdt med det vi lærte på de efterfølgende 2 tillidsmandskurser, dannede grundlaget for det resultat, vi nu er nået frem til.

Resultatet går i al sin enkelhed ud på, at vi flytter kompetencen til at lave faglige forhandlinger fra tillidsmandskollegiet til bestyrelsen for en faglig klub. Disse forhandlinger drejer sig om alt fra de faste samarbejdsudvalgsmøder over lokal-aftaler til overenskomstforhandlinger. Da vi i forvejen har en medarbejderklub for de overenskomstansatte, Klub Nord, var det nærliggende at lade kompetencerne overgå til bestyrelsen for denne klub, i stedet for at skulle lave en ny klub.

Dette krævede dog, at der blev lavet nogle vedtægtsændringer i Klub Nord, således at disse matcher de nye opgaver, der bliver lagt ind i klubben. Derudover er vi også, i henhold til samarbejdsaftalen mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening og overenskomsten, forpligtet til, at det er tillidsrepræsentanter som deltager i samarbejdsudvalget og deltager i overenskomstforhandlinger.

Derfor var det nødvendigt at ændre vedtægterne således, at det er tillidsrepræsentanter der bliver valgt til bestyrelsen for Klub Nord, da det er denne bestyrelse som skal deltage i samarbejdsudvalget og i de fremtidige overenskomstforhandlinger.

Derfor kræver det, at medlemmerne kommer til klubmøderne og generalforsamlingerne, hvis de ønsker indflydelse på deres egen arbejdsplads.

Den nye bestyrelse i Klub Nord vil hurtigst muligt begynde arbejdet med at lave oplæg til de ting, der skal med til overenskomstforhandlingerne i 2007. Dette skal gerne medføre, at vi har et nogenlunde overblik over de overordnede emner, allerede når bestyrelsen til november 2006 skal på kursus i forberedelse af overenskomstforhandlingerne.

✂ ✂

Ellers står julen og nytåret for døren, og jeg vil derfor gerne benytte denne lejlighed til at ønske alle en glædelig jul og et godt nytår. Jeg ser frem til et konstruktivt samarbejde på alle plan i GC i det kommende år.

I 2005 lykkedes det os at opnå 99% i Award-fee. Dette er et tydeligt bevis på, at medarbejderne har leveret en kompetent indsats, som viser, at de til mere end fulde lever op til det, der forventes af dem, og som de modtager honorering for.

Bestyrelsen ser ud som følger:

Formand
Næstformand
Bestyrelsesmedlem
Bestyrelsesmedlem
Bestyrelsesmedlem
Bestyrelsesmedlem

Næstformand i SIU
Kasserer
1. Suppleant
2. Suppleant
3. Suppleant

Thomas Eisenhardt, Fællestillidsmand
Jørgen Wegeberg, Tillidsrepræsentant
C. Walther Toft, Tillidsrepræsentant
Vagn T. Rasmussen, Tillidsrepræsentant
Gert Eiberg, Tillidsrepræsentant
Thomas M. Poulsen, Tillidsrepræsentant

Henrik Wegeberg
Carsten Johannesen
Iver Mølgaard, Tillidsrepræsentant
Steen B. Klausen, Tillidsrepræsentant
E. Jan Karhof, Tillidsrepræsentant

Alt dette betyder, at medarbejderne nu har muligheden for at have indflydelse på hvilke tillidsrepræsentanter der skal forhandle deres interesser, samt hvilke emner de ønsker, der skal tages med til overenskomstforhandlinger i fremtiden. Hvis man ønsker medindflydelse, må man tage et medansvar.

Redaktionens spalte

Af Louise Kümmel

Nu nærmer sig tiden for julehyggen, og som I kan se, er der også blevet plads til lidt julehygge i denne udgave af Pituffik News. På bagsiden kan man f.eks. læse om de mange finurligheder, man ikke lige vidste om julen. Og i forbindelse hermed kan vi fortælle, at vi, her i redaktionen, er store fans af at lære noget nyt hver dag, og derfor gerne vil opfordre jer alle til at sende os små sjove fakta om emner, som interesserer jer, som vi så vil putte på bagsiden i fremtidige

numre. I kan skrive til louise.kellberg@gc.gl eller komme forbi #274 med forslag.

Når vi nu alligevel er i gang, vil vi også gerne slå endnu et slag for vores nye brevkasse, der desværre ikke har set bidrag endnu. Ligger I inde med en god historie, ros eller ris, måske noget konstruktiv kritik? Så skriv til vores brevkasse på ovenstående mailadresse.

I denne udgave af Pituffik News har vi endnu engang lidt forskelligt at diske op med. I kan læse, hvordan det gik Allan

Hvad er klokken??

Fra vor mand i Kangerlussuaq

Af Per Møller Jensen

Inspireret af at have arbejdet med timeservere til computersystemerne her i Kangerlussuaq i en periode, kom jeg til at tænke på: hvad er klokken egentlig?

Man skulle tro, at det er et let spørgsmål at svare på, men det er det ikke altid.

Tag for eksempel Unix baserede computere – de har deres egen tid, forstået på den måde, at den 1. januar 1970 startede et stopur og har talt hvor mange sekunder, der er gået siden da. Vil man bruge den tid på andre computere, skal den konverteres til dette. Det er ikke bare lige til, da det er nødvendigt at vide, hvilket format tiden så skal "oversættes" til, eksempelvis ASCII kode, 32 bit fortolker, "tm" struct osv. Om 10 år skal man så forholde sig til at ændre dette, da systemet ikke kan tælle flere sekunder.

Før jernbanens tid havde alle steder sin egen lokale tid, som ofte var uafhængig af tiden i resten af landet. Folk rejste ikke så meget, men ved jernbanens indførelse i USA, blev det vanskeligt at holde styr på køreplaner, når alle stationer havde forskellig tid. Det blev derfor i 1883 vedtaget, at alle steder inden for store regionale områder i USA skulle have en fælles tid. Således blev USA delt ind i fire forskellige tidszoner, som indbyrdes havde et helt antal timer i tidsforskel. Professor Charles Ferdinand Dowd, som opfandt systemet, tog udgangspunkt i Greenwich observatoriet uden for London, da han definerede tidszonerne. Udgangspunktet for alle andre tidszoner regnes da fra GMT (Greenwich Mean Time), svarende til 0 grader længdegraden. Dette blev senere til UTC (Universal Coordinated Time). Efterfølgende har de fleste lande verden over taget tidszonesystem i brug. Nogle kalder også UTC for Zulu tid.

Ideelt set er jorden opdelt efter længdegraderne, således at hver tidszone dækker 15 længdegrader, hvor området indenfor

B. Hansen, da han var med i New York Marathon, I kan se lidt billeder fra First Night Festivalen, og I kan måske hjælpe Per Møller fra GSP med at finde ud af, hvad klokken egentlig er.

Jeg vil til slut sige farvel til vores redaktionsmedlem Hanne Skou Kristensen, der tager for good den 30. november, og selvfølgelig ønske hende en god tur hjem samt al mulig held i fremtiden.

Glædelig jul og godt nytår!

disse skal have fælles tid. Dette ville betyde, at f.eks. Bergen ville være en time efter Oslo, og at Alta ville være en time foran Oslo. I dette eksempel ville Norge have tre forskellige tidszoner at holde styr på. Dette var ikke hensigtsmæssigt, så derfor blev hele Norge samlet indenfor en tidszone. De fleste mindre lande har gjort det på samme måde, hvilket medfører, at lokal tidene ikke følger længdegraderne alle steder men derimod ofte nationale grænser.

Egentlig skulle der have været 25 tidszoner, fra UTC-12 timer til UTC+12 timer, hvor datolinien ved 180 grader øst/vest markerer skillelinien mellem tidszonerne med UTC-12 og UTC+12. I praksis er det blevet anderledes, da der findes flere tidszoner end dette. Først og fremmest er der en tidszone for både UTC+13 og UTC+14, som bruges af bl.a. Tonga og Kiribati i Stillehavet. Dertil kommer en række øer og delstater som ikke følger standardzonerne, men i stedet for benytter halvzoner som ligger 15 eller 30 minutter fra de sædvanlige tidszoner, her iblandt Indien, dele af Australien og Nepal. Det reelle antal tidszoner er derfor omkring 35. Det er desuden slet ikke usædvanligt, at et land ændrer tidszoner frem og tilbage, således at antallet af tidszoner ændrer sig over tid.

Tid er i øvrigt et fællesgermansk ord, og senere et oldnordisk. Det kommer (tror sprogforskere) af et indoeuropæisk ord, *di-t="afsnit". Det er senere blevet et germansk ord, *tiði="tidsafsnit". På oldnordisk hed ordet tið. Der lå altså fra vores sprogs begyndelse noget med opdeling i forståelsen af tiden. Dette stiller os i modsætning til andre folkeslag, f.eks. de ute-aztekisk-talende Hopi'ere, der opfatter tiden som en glidende, ubrudt bevægelse.

Man kan sige, at en begivenhed sker efter en anden, og man kan måle "afstanden" mellem de to begivenheder. Den udmålte "afstand" svarer til mængden af "tid", som ligger mellem de to begivenheder. Det har været en afgørende forudsætning for de videnskabelige opdagelser, at menneskeheden har gjort en samlet indsats for at øge forståelsen af tidens natur og forbedre målemetoderne. Det er bl.a. sket gennem arbejdet med at fremstille og forbedre kalendere og ure.

I øvrigt er standardenheden for tidsmåling sekund. Ud fra den fastlægges de store enheder som minuttet, timen, døgnet, ugen, måneden, året og århundredet. Det betyder, at man stadig bruger sumerernes 60-talsystem til tidsangivelse og ikke decimalsystemet. Først med enheden "år" kan den moderne tælle måde bruges. Tilsvarende er der intet fastlagt forhold mellem sekund, minut, tid, døgn og uge på den ene side og måned og år på den anden. Minuttet, timen og døgnet er officielle "ikke SI enheder, der er accepteret til anvendelse sammen med det internationale system".

Det er vigtigt for fly-verdenen at kende tiden. Det er der mange årsager til. Derfor er der installeret timeservere, hvis formål netop er nøjagtigt at vide, hvad klokken er. Vha. GPS satellitterne er det muligt at lave en fælles tidsreference for alle brugere verden over indenfor i hvert fald 1 sekund. Det benyttes i flyveplaner, når flykommunikation optages, når fly lander og starter samt en hel masse andet. Disse tider er opgivet i UTC. Derfor giver det mening at arbejde med og installere timeservere i systemer, som benyttes til afvikling af flytrafik.

Det er dog stadig muligt bare at kigge på sit ur og se hvad klokken er!!

Vi har sagt farvel til:

2. november 2005

Heidi Charlotte Jensen, Coordinator
Henrik Bojesen, Operator/Mechanic
Kristina Olesen, Drafting Technician

16. november 2005

Jimmy B. Jeppesen, Carpenter

30. november 2005

Morten Emil Knudsen, Electrician
Jesper Bønding, Asst. Fire Chief Operator
Esben Kirkegaard, Carpenter
Knud Kristoffer Maegaard, Electrician
Nicolinanguak Hansen, Janitor/KP
Niels Vestergaard Andersen, Operator/Clerk
Brian Matzen, Plumber
Poul Thomasen, Køkkenchef
Anni Hansen, Controller
Sash Matten, Structural Engineer
Knud Ebbe Jørgensen, Plumber

Vi siger velkommen til:

3. november 2005

Eric D. Owens, Inside Plant Phone Tech.

30. november 2005

Naveed Riaz Hussain, Work Invironmental
Thomas Munch, Freight Hand
Klaus Bruus Jensen, Assistant Fire Chief
Kirsten Kjølby, Nurse Anesthesia
Ulla Cedergreen Bech, Nurse Anesthesia
Henning Jensen, Køkkenchef
Mette Pedersen, Clerk

Hanne Skou Kristensen, Computer Support Specialist
Allan Geertsen, Cook/Kitchen
Gert Western Jensen, Warehouseman/driver
Stig Henssel Knudsen, BLS QA Controller
Finn Jeppesen, Base Radio
Kristian Jensen, Carpenter
Marie Frandsen, Floater

Ny delikatesseassistent i Dundas Deli

Af Lone Jensen

En opfordring, eller man kan måske kalde det en udfordring, fra Marianne Hansen (Manager i HR), om at skrive en klumme om sig selv, den tager jeg gerne imod.

Jeg er 31 år og blev uddannet som køkkenassistent tilbage i 1994. Herefter rejste jeg til USA i 1 år som aupair, og blev der en måned ekstra for at rejse land og rige rundt med Trek America. Herefter drog jeg mod smørhullet Danmark for at holde jul med familie og venner, som jeg ikke havde set i 13 måneder.

Rejse –og eventyrlysten som jeg er, tog jeg til London og søgte arbejde. Jeg fik her job som bartender og adm. køkkendame på en Irsk Pub kaldet Biddy Mulligans, det var en fantastisk udfordring. Det blev til 8 måneder, hvorefter jeg vendte næsen mod Danmark igen, hvor jeg tog arbejde hos Cirkus Benneweis. Ja, nu tror I jo nok allesammen, jeg var klovnen i cirkus, men jobbet ville måske lige være mig. Til tider kan jeg godt være lidt af en klovn!

Spøg til side, jeg var reklameassistent og kørte land og rige rundt, satte plakater op i de forskellige butikker, vaskede lastbiler, jeg hjalp sågar polakkerne med at sætte cirkusteltet

op. Det var en sjov oplevelse, men sigøjner fandt jeg nu alligevel ud af, at jeg ikke er.

Jeg startede så min karriere indenfor restaurationsbranchen på restaurant West-end og Latinerly, begge i Viborg, og derefter på Hjarbæk Kro der ligger 10 km fra Viborg. Jeg var derefter kantineleder i Aalborg (End 2 End), køkkenassistent hos Sonofon (ligeledes i Aalborg) og til sidst kantineleder på Bjerringbroegnens Uddannelsescenter. Her var jeg rigtig glad for at være, det var en kæmpe udfordring pludselig at have ansatte, løn, fyringer, varebestillinger mm.

Desværre var jeg selv med til at vælge den nye regering ind, og de bestemte så lige, at skolerne ikke skulle have tilskud længere, så kontrakten blev opsagt. Men sådan kan det jo gå, når det går allerbedst. Der er jo ikke noget, man kan være sikker på varer evigt her i livet, så man må bare nyde det i fulde drag, mens man har chancen.

Endnu en chance har jeg fået her på Thule, og jeg glæder mig meget til at samarbejde med alle mine nye kollegaer.

Til sidst vil jeg lige slutte af med at sige: tak, fordi I har taget så godt imod mig, det er nogle gode mennesker, der er her på Thule. Husk altid: smil til verdenen, og den smiler til dig!

Inge W. Bülck 60 år

Af Inge Jacobsen

Site Manager Inge W. Bülck fyldte 60 år den 8. november 2005. Selve dagen blev fejret i familiens skød under en ferietur til Venedig, hvor en procession af tjenere sang fødselsdagssang for Inge på en restaurant. Ugen inden fødselsdagen arbejdede Inge på GC's kontor på Indiavej, og her benyttede de lejligheden til at fejre Inge på behørig vis. Fødselsdagen blev også fejret ved Inges returnering til Thule, hvor alle i #274 og Managers samledes til kaffe og kage den 17. november.

Anders B. Jensen holdt en lille tale for Inge og overrakte den traditionelle vingave fra GC. Festivitassen er ikke helt slut endnu, for Inge har lovet at diske op med lidt ekstra til julefrokosten i #274.

Redaktionen ønsker Jørn et stort tillykke med de 50 år.

Fødselar 50 år

Af Hanne Skou Kristensen

Den 23. oktober i år fyldte IT-chef Jørn Rose 50 år.

4 dage og en flyvetur til TAB senere, nemlig den 27. oktober, blev dagen markeret med hyggeligt samvær omkring lagkage, kaffe og gaveoverrækkelse i Bldg. 274 i overværelse af de øvrige ansatte i bygningen.

En tale blev det også til – holdt af Anders Borggaard Jensen i hans egenskab af stedfortræder for "vores mor".

Jørn Rose tiltrådte sin nuværende stilling som IT-chef på TAB den 28. januar 2004. Før den tid var Jørn 8 år i IT-afdelingen hos MTH i Søborg.

Selve dagen blev fejret med frokost på en Københavnsk restaurant sammen med sønnerne Thomas, Henrik, Kenneth og Daniel.

Forfremmelse i HR

Da Randi Egede som bekendt snart tager "for good", er jagten gået på én til at afløse hende som Ungdomsvejleder/Youth Supervisor. Valget faldt i sidste ende på Maline Petersen, som vi alle sammen kender fra Dining Hall. Maline startede hos GC tilbage i 2001, og kan nu se frem til en ny karriere per den 21. november 2005.

Pituffik News ønsker Maline held og lykke med de nye udfordringer.

BAGSIDEN

De amerikanske forretningernes julevanvid flere måneder i forvejen begyndte under anden verdenskrig?

For at de udstationerede soldater i Europa kunne modtage deres julegaver til tiden, var de nødt til at blive sendt lang tid i forvejen.

Forhandlerne gjorde en indsats for at minde folket om at købe gaver og sende dem tidligt, og startede derved den lange julesæson.

Det Britiske Parlament i 1643 officielt afskaffede fejren af julen?

Man pyntede grantræ allerede før kristendommen kom til? I gamle dage pyntede romerne grantræ for at fejre, at det var vinter.

Den julesingle, der har solgt mest nogensinde, er Bing Crosbys "White Christmas"?

Julemanden har 31 timer til at leverer gaver pga. tidszonerne? Det betyder, at han skal besøge omkring 832 hjem i sekundet...

Det er den tyskfødte tegner Thomas Nast, der er manden bag vores moderne billede af julemanden?

Hans første julemandstegninger blev offentliggjort i Harper's Weekly i 1862, og var inspirerede af Clement Moores digt „Twas the Night Before Christmas“.

Der bliver sendt mere end 3 milliarder julekort om året i USA?

Det første julefrimærke blev udstedt i 1937 i Østrig?

Julemandens 8 rensdyr på engelsk hedder Dasher, Dancer, Prancer, Vixen, Comet, Cupid, Donner og Blitzen?

En undersøgelse i 1995 viste, at 7 ud 10 engelske hunde får julegaver af deres hengivne ejere?

En kunstig edderkop og edderkoppespind ofte er inkluderet i juletræspynten i Ukraine? Det siges nemlig at bringe held, hvis man finder et edderkoppespind på 1. juledag.

Jul engang blev fejret på mange forskellige tidspunkter i løbet af året?

At valget i sidste ende faldt på den 25. december som 1. juledag skyldtes paven Julius den første, som i det 4. århundrede ville udskifte hedningernes fejren af vintersolhverv med et kristent ritual.

Alene Visa kort i julesæsonen i gennemsnit bliver brugt 5340 gange i minuttet i USA?

Der bliver købt flere diamanter til jul (31 procent) end ved nogen anden lejlighed i løbet af året?

Det første julekort blev opfundet i England den 9. dec. 1842?

Juletræstænding den 4. november

